

[Chr. Søgaard.]

maa naa til et Resultat i denne vigtige Sag i denne Rigsdagssamling.

V. S. Petersen: Efter at det ærede Medlem af Partiet Venstre (Chr. Søgaard) har foretaget en saa grundig Udredning, ikke alene af Sygekasseforholdene i Almindelighed lige fra 1892 og fremefter, men ogsaa af Forholdet mellem de statsanerkendte Sygekasser og Fortsættelseskasserne for de saakaldte bemidlede, kan jeg gøre mit Indlæg betydeligt kortere. Jeg vil gerne erindre om, at det foreliggende Lovforslag har til Opgave at gøre Adgangen lidt lettere for de Mennesker, hvis økonomiske Vilkaar, Indtægt og Formue, ligger noget over Sygekassegrænserne, til at skaffe sig Sygebehandling, og saaledes at de, hvis de atter bliver ubemidlede, kan overføres til de statsanerkendte Sygekasser med de Rettigheder, der følger dermed.

Ministeren siger i Bemærkningerne til Lovforslaget, at han i det væsentlige har fulgt det nedsatte Udvalgs Indstilling, og det er ogsaa rigtigt, for saa vidt som dettes Hovedprincipper er nedlagt i § 1 og § 4, og for saa vidt og saa langt som Ministeren følger Udvalget, kan vi fra Socialdemokratiets Side give Lovforslaget vor Tilslutning. I § 2 er der indført noget nyt, men ogsaa det kan vi give vor Tilslutning. Der gives herigennem Adgang for Medlemmer, der paa Grund af Misligheder og lignende er slettet af Sygekasserne, til atter at kunne optages. Vi kunde maaske ønske, at denne Optagelse ikke skete paa Grundlag af en enkelt Mands, i dette Tilfælde en Sygekassedirektørs, Afgørelse, vi kunde maaske have ønsket, at det skete paa et lidt bredere Grundlag, i Lighed med hvad der er Tilfældet indenfor Arbejdsløshedskasserne, men vi indser de praktiske Vanskeligheder, der i Modsætning hertil er indenfor Sygekasserne; og ud fra den Betragtning, og idet vi i øvrigt ogsaa har den Tillid til Sygekassedirektøren, at han ved en saadan Afgørelse kun lader sig lede af, hvad der kan gavne Kasserne uden at skade de paagældende Medlemmer, kan vi ogsaa akkviescere ved Lovforslagets § 2.

§ 3 giver de Sygekasser, som maatte ønske det, Adgang til at gøre Optagelsen i Begravelseskassen obligatorisk for Sygekassemedlemmerne, hvad vi ogsaa kan give vor Tilslutning. Den anden Del af § 3 omhandler de Tilfælde, hvor Medlemmer af Syge- og Begravelseskasser flytter hen til Sygekasser, hvortil der ikke er knyttet nogen Begravelseskasse, og hvor den paa-

gældende Sygekasse derfor forpligtes til at indkassere Kontingentet, Præmien om man vil. Jeg er ikke helt sikker paa, at der ikke paa dette Punkt vil opstaa visse Vanskeligheder, men det maa vi jo se paa; det bliver Ministeriets Sag at udarbejde Regler herfor — jeg tror nu ikke, det bliver saa forfærdelig let, men hvis det kan gennemføres, kommer det til at virke som en Agitation for Oprettelse af Begravelseskasser i de Sygekasser, hvor der for Tiden ikke findes nogen saadan, og det kan vi heller ikke have noget imod. Men ud over de Retningslinier, Ministeren har fulgt i §§ 1 og 4 i Retning af, hvad det nedsatte Udvalg har ment at maatte foreslaa, er Ministeren gaaet lidt videre i § 4, 1ste Stykke. Jeg forstaa ærlig talt ikke, hvad der ligger til Grund for det. Ministeren ønsker der at knytte et Samarbejde mellem et Par Sygeforeninger — den ene er den gensidige Landbo-Sygeforening, og den anden er Borgerstandens Syge- og Begravelseskasse — og de statsanerkendte Sygekasser og Fortsættelseskasser. Jeg forstaaar ikke rigtigt, hvad der tilsigtes med det, for et saadant Samarbejde kræver et vist Tillidsforhold mellem dem, der skal have et saadant Overflytningsforhold. Og jeg tør sige paa de statsanerkendte Sygekassers Vegne, at det Tillidsforhold i alt Fald ikke er saa stærkt til Stede, at vi uden videre kan gaa med til Ministerens Plan om dette Samarbejde. Dette er let forstaaeligt. De to Sygeforeninger, der her er Tale om, virker paa — jeg kunde næsten sige — et diametralt modsat Grundlag af det, de statsanerkendte Sygekasser og de dertil knyttede Fortsættelseskasser arbejder paa. Det er private Sygeforeninger, der gaar i en ikke saa lidt anden Retning end de Kasser, vi har med at gøre. De anvender Agenter. Kender man lidt til Agenter Virksomhed f. Eks indenfor Livsforsikringsbranchen, i visse Livsforsikringselskaber, ved man ogsaa, at disse Agenter Opgave i første Omgang er at skaffe Medlemmer til disse private Sygeforeninger; først i anden Omgang er det deres Opgave at se efter, om de Medlemmer, de skaffer, nu egentlig ogsaa hører hjemme her, eller om ikke mange af dem burde henvises til en statsanerkendt Sygekasse. Saadan er der en hel Del andre Tilfælde, man kunde drage frem. Disse enkelte private Kassers Virksomhed gaar i en anden Retning end de statsanerkendte Sygekassers og de dertil knyttede Fortsættelseskassers, og jeg tror, at de statsanerkendte Sygekasser i adskillige Tilfælde vil komme til at møde disse Kasser